ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΑΙ ΑΓΡΙΑΙ ΦΥΛΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΑΤΕΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰούνιος). Οἱ ἄγριες φυλὲς ἔχουν περίεργη ἀντίληψι περὶ ντροπῆς. Οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ Βέλεμ - Κάϊζερ - Λὰντ θεωροῦν μεγάλην ντροπὴ νὰ ὀργὴ ἕνας παντρεμένος ἔξω μέ τὴ γυναῖκα του καὶ ὅταν τύχη νὰ γυρίσῃ στὸ χωριό του ὕστερα ἀπὸ μακρόχρονη ἀπουσία, μόλις συναντήσῃ τὴ γυναῖκα του πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ κοντά της χωρὶς νὰ τῆς ρίξῃ οὔτε μιὰ ματιά.

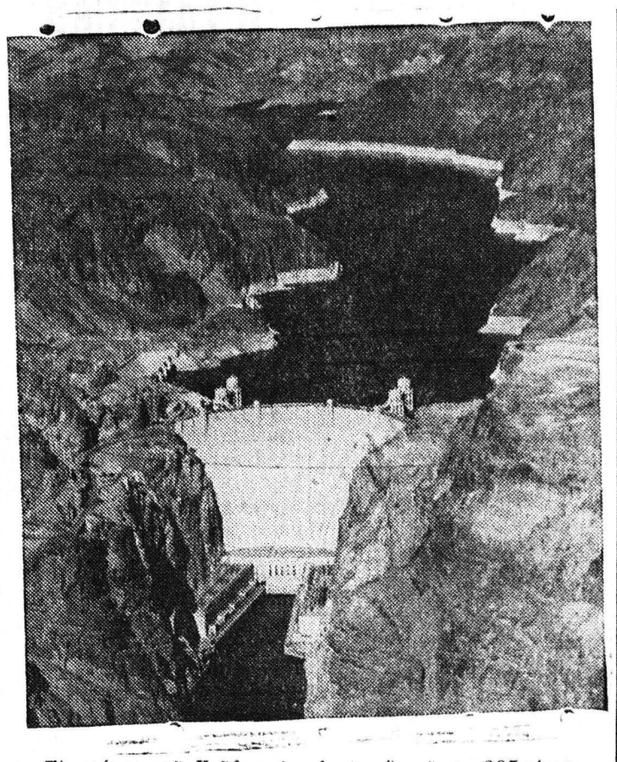
Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς νήσου Φιτζὶ θεωροῦν τρομερὸ σκάνδαλο νὰ κοιμοῦνται οἱ σύζυγοι στὸ ἴδιο σπίτι.

Ὁ οἰκογενειάρχης περνᾶ ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα μὲ τὴ γυναῖκατου καὶ τὰ παιδιά του. Μόλις δμως νυχτώσει φεύγει καὶ δίνει ραντεβοῦ στὴ σύζυγο μέσα στὰ σκοτεινὰ κι' ἀπάτητα μέρη τοῦ δάσους.

Ὁ Λαφιλάου, πουἔχει περιγράψει τὶς διάφορες φυλὲς τῶν Ἰνδιῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, γράφει τὰ ἑξῆς : «Δὲν τολμοῦν οἱ σύζυγοι νὰ πᾶνε στὶς καλύβες τους τὴν ἡμέρα, ἀπὸ φόβο μ τοὺς δὴ κανείς. Ἡηγαίνουν κρυφὰ τὴν νύχτα, γιατὶ θὰ ἦταν μεγάλο σκάνδαλο ἂν τοὺς ἔβλεπαν νὰ ἐπισκέπτωνται τὶς γυναῖκες τους».

Στὰς Νήσους τοῦ Σολομῶντος, ὅταν ἕνας νέος θέλει νὰ παντρευθῆ μιὰ κοππέλλα, ἀφήνει ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα της ἕνα ταψὶ μὲ πατάτες !... Τὴν ἄλλη μέρα ξαναπερνᾶ. Ἐὰν τὸ ταψὶ εἶναι ἄθικτο θὰ πῇ πὼς δὲν τὸν θέλουν γιὰ γαμπρό. Ἐὰν εἶναι ἄδειο καὶ ἔχει μέσα χρήματα, θὰ πῇ πὼς δὲν τὸν θέλουν γιὰ γαμπρό, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦν νὰμείνῃ φίλος τῆς οἰκογενείας καὶ μόνον ὅταν ἔχουν φαγωθῆ οἱ πατάτες καὶ βρῆ τὸ ταψί, ἄδειο, εἶναι καλὸ σημάδι, πὼς τὸν δέχονται.

Στοὺς Μπαχάντα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ παντρευτῆ ἕνας νέος ντρέπεται νὰ μιλήσῃ ἢ καὶ νὰ κοιτάξῃ ἀκόμη καὶ τὰ πεθερικά του. Μόλις τὰ ἀντικρύζει τρέχει καὶ κρύβεται !

Τὸ φράγμα τοῦ Χοῦβερ τὸ ὁποῖον ἔχει ὕψος 205 μέτρα εἶναι τὸ ὑψηλότερον φράγμα τοῦ κόσμου. Ἡ κατασκευὴ του ἤρχισε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1931 καὶ ἐπερατώθη τὸν Μάϊον τοῦ 1936. Ἡ ἀνυψώτικὴ στάθμη τῆς Λίμνης Μήντ ὄπισθεν τοῦ φράγματος εἶναι 400 μέτρα ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἡ ἀπότομος πτῶσις τοῦ ποταμοῦ ἔκαμε τὰ ὕδατα ἐπικίνδυνα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πλημμυρῶν τῆς Ἀνοίξεως. Σήμερον τὸ φράγμα εἶναι εἰς θέσιν νὰ συγκρατῆ ὅλα τὰ ἐκ τῆς πλημμύρας ὕδατα ἐπὶ δύο ἔτη.

Χαρὰ καὶ πανήγυρις τῶν βοσκῶν

ΕΝΩ ΤΑ "ΤΣΕΛΙΓΚΑΤΑ„ ΜΕΤΑΤΟΠΙΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΟΡΗ

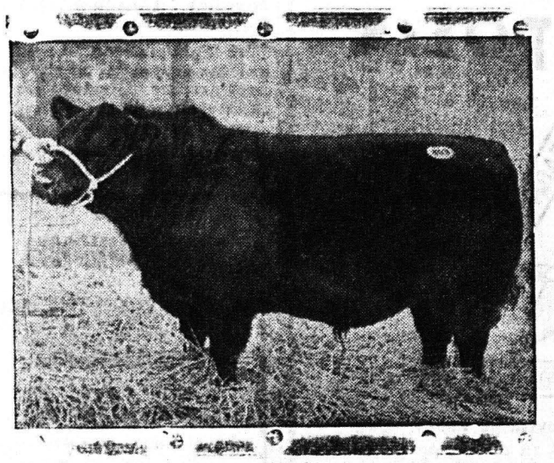
Ἀμνοὶ καὶ ἐρίφια. Τὶ λέγει ἡ παράδοσις. Ἡ ἀναχώρησις ἀπὸ τὰ «χειμαδιά». Γραφικαὶ φάλαγγες. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου

Εἰδυλλιακὴ εἰκὼν καὶ ἁρμονία μουσικῆς

Ὅταν ὁ Θεὸς ἔπλασε τὰ πρόβατα, τὰ ἀπόλυσε σὲ ἕνα μεγάλο λειβάδι καὶ κάθησε καὶ τὰ καμάρωνε. Ἔπειτα φώναξε τοὺς τσοπάνηδες καὶ ἀφοῦ τὰ εὐλόγησε τοὺς τὰ παρέδωσε.

Πιὸ πέρα δμως σὲ ἕνα ἀπόκρημνο βράχο στεκόταν καὶ ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος πήγαινε νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὴ ζήλεια του γιὰ τὰ ὡραῖα καὶ πολύτιμα αὐτὰ δημιουργήματα. Ἀ! δὲν γίνεται ἀλλοιῶς πρέπει νὰ φτιάσω καὶ ἐγὼ κάτι τέτοια, ἔλεγε. Καὶ ἀμέσως ἄρχισε τὴ δουλειά. Ἀγωνίστηκε, ἔδωσε, πῆρε καὶ ἐπὶ τέλους κατάφερε νὰ φτιάσῃ μερικὰ πράματα, ποὺ τοῦ ἔμοιαζαν ἀρκετά. Ἦσαν τὰ γίδια! Τὰ ἀπόλυσε τότε ἐκεῖ στὰ κατσάβραχα καὶ κάθησε κι' αὐτὸς νὰ καμαρώσῃ τὰ πλάσματά του. Ἀλλ' αὐτὰ δὲν εἶχαν καθόλου ἡσυχία. Πῆραν τὰ ἀπάτητα μονοπάτια τοῦ γκρεμοῦ καὶ πηδῶντας, χάθηκαν ἀμέσως ἀπὸ τὰ μάτια του. Καὶ κατάφερε βέβαια, σὰν διάβολος ποὺ εἶναι, νὰ τὰ ψάξῃ, ἀλλὰ ξεψύχησε ἀπὸ τὴν κούρασι, διότι αὐτὰ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ σταθοῦν οὔτε λεπτό. Κι' αὐτὸ τὸ ἔπαθε ἀπὸ ἕνα σφάλμα ποὺ ἔκαμε ὅταν ἔφτιανε τὰ γίδια. Τοὺς εἶχε φτιάσει μονοκόμματα τὰ μπροστινὰ πόδια καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ λυγίσουν γιὰ νὰ γονατίζουν καὶ νὰ κοιμοῦνται. Ἀναγκάστηκε τότε νὰ πάῃ στὸ Χριστὸ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ὁ Χριστὸς δέχτηκε ἀλλὰ μὲ ἕνα ὅρο : Νὰ τοῦ φέρῃ ὁ διάβολος ὅλα τὰ γίδια ποὺ ἔπλασε καὶ νὰ τὰ κλείσῃ σὲ μιὰ στρούγκα γιὰ νὰ τοὺς διορθώσῃ τὸ ἐλάττωμά τους. Ὁ διάβολος ἐσυμφώνησε, τὰ ἔφερε ὕστερα ἀπὸ πολὺ μεγάλο κόπο καὶ τὰ ἔκλεισε ὅλα σὲ ἕνα μεγάλο περίφραγμα δηλαδὴ στὴ «στρούγκα».

Τότε ὁ Χριστὸς κάθησε μπροστὰ στὴν ἔξοδο καὶ ἕνα ἕνα πού πήγαινε νὰ βγῆ τὸ ἔπιανε, τοῦ σφράγιζε τὸ μπροστινὸ πόδι στὴ μέση καὶ ἀμέσως γινότανε τὸ γόνατο. Ὅταν τελείωσε ὅλη αὐτὴ ἡ δουλειὰ καὶ οἱ τσοπάνηδες πῆραν ὅλο τὸ κοπάδι τῶν γιδιῶν, γιὰ νὰ τὸ ὁδηγήσουν κοντὰ στὰ πρόβατα, ὁ διάβολος κατάλαβε ὅτι θὰ ἔχανε ὅλα τὰ πλάσματά του καὶ πέταξε ἀμέσως μέσα στὸ κοπάδι ξαφνικὰ τὴ μαύρη σκούφια του. Μερικὰ ἀπὸ τὰ γίδια τρόμαξαν πολὺ καὶ ἔφυγαν, τρέχοντας γιὰ τὰ βουνά. Αὐτὰ ἔγιναν «ἀγριόγιδα» καὶ τὰ πῆρε ἀπὸ κοντὰ καὶ ὁ διάβολος. Τὰ ἄλλα μὲ μεγάλο κόπο κατάφεραν οἱ τσοπάνηδες νὰ τὰ συγκρατήσουν, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε. Τραβοῦν τὸ «διάβολό» τους μὲ δαῦτα. Ὁ νοῦς τους εἶναι στὸ βουνὸ καὶ στὰ ψηλά. Ἀνεβαίνουν κι' αὐτὰ μὲ εὐκολία σέ γκρεμοὺς καὶ σὲ δένδρα ἀκόμη, ποὺ ὅταν τὰ ἰδῆς ἀπορεῖς πῶς ἔφθασαν ἐκεῖ, καὶ πιὸ πολὺ δὲν μπορεῖς νὰ καταλάβῃς πῶς θὰ κι στὴ θέσι του. Γι' αὐτὸ δὲν τὰ πηγαίνουν οἱ τσοπάνηδες κοντὰ σὲ καλλιεργημένα καὶ δενδροφυτευμένα μέρη, ἀλλὰ σὲ ὀρεινὰ καὶ σὲ περιοχὲς ποὺ ἔχουν ἀγριοβλάστησι καὶ κεῖ πλέον δὲν τὰ ἐμποδίζει κανεὶς νὰ φᾶνε ὅσο θέλουν. Μερικὲς φορὲς σὲ μαλακώτερους βοσκοτόπους τὰ ἔχουν κοντὰ μὲ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἔχουν καὶ τὰ μάτια τους δεκατέσσερα νὰ μὴ τοὺς ξεφύγουν καὶ κάνουν ζημιὲς σὲ γειτονικὰ χωράφια καὶ δενδροφυτευμένα κτήματα. Αὐτὸ ἰδίως γίνεται κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τυροκομιοῦ καὶ ὅταν δὲν εἶναι μεγάλο κοπάδι.

Εἰς τὴν ἐτησίαν κτηνοτροφικὴν Ἔκθεσιν τοῦ Πέρθ τὸ πρῶτον βραβεῖον ἔλαβε ὁ ταῦρος «Πρίγκηψ τῆς Εὐημερίας», ὁ ὁποῖος εἶναι ράτσας Ἄμπερντην—Ἄνγκους. Ὁ μεγαλύτερος ἀγοραστὴς τῆς Ἐκθέσεως ἦτο ἡ Ἀργεντινὴ ἡ ὁποία ἠγόρασεν ζῶα ἀξίας 71.000 λιρ.

Τὰ γίδια καὶ τὰ πρόβατα συνηθίζει ὁ κόσμος νὰ τὰ λέῃ μαζὶ «γιδοπρόβατα» ἢ «πράματα» ἢ «σφαχτὰ» γιατὶ καὶ ὅλα ἔχουν τὸν ἴδιο προορισμὸ νὰ δίνουν στὸν ἄνθρωπο τὸ γάλα τους τὸ μαλλί τους, τὸ δέρμα τους καὶ τὸ κρέας τους.

Χαρὰ καὶ σωστὸ πανηγύρι εἶναι γιὰ τοὺς τσοπάνηδες ἡ ἀνοιξι ποὺ ἀφίνουν τὰ χειμαδιὰ καὶ ξεκινοῦν τὰ κοπάδια γιὰ τὰ βουνὰ νὰ ξεκαλοκαιριάσουν.

Μετατοπίσεις πρὸς τὰ χειμαδιὰ γίνονται μόνον τῶν μεγάλων κοπαδιῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὰ λεγόμενα «τσελιγκᾶτα», ἐνῷ τὰ μικροκοπάδια παραμένουν στὴν ἰδία περιοχή. Ἡ ἀναχώρησις γιὰ τὰ χειμαδιὰ γίνεται τὸ φθινόπωρο καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τὴν ἄνοιξι. Τότε βλέπει κανεὶς φάλαγγες γιδοπροβάτων, γραφικὲς καὶ ἀτελείωτες, νὰ πορεύωνται συνεχῶς μὲ στρατιωτικὴ τάξι καὶ ἀκρίβεια. Μπροστὰ πηγαίνει ὡς ὁδηγὸς ἕνας τσοπάνης. Δέκα βήματα πίσω του ἀκολουθεῖ ἕνας μεγάλος τράγος μὲ ὀγκώδες τροκάνι στὸ λαιμό. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς φάλαγγος καὶ λέγεται «γκεσέμι». Ἀμέσως κατόπιν του ἔρχονται τὰ γίδια καὶ λίγο πιὸ πίσω ἀκολουθοῦν τὰ πρόβατα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ μεγαλύτερο κριάρι.

Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πηγαίνουν μεγάλα τσοπανόσκυλα σὰν πλαγιοφυλακὲς καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς φάλαγγος ἔρχεται ἄλλος ἕνας τσοπάνης καὶ λίγο πιὸ πίσω ἀκολουθεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ περιεργότερα μικτὰ ἀποσπάσματα καὶ συμπλέγματα ἀποτελούμενον ἀπὸ τὶς οἰκογένειες τῶν τσελιγκάδων, ἀπὸ δόδια, ἀπὸ σκυλιὰ καὶ ἀπὸ παντὸς εἴδους ὑποζύγια φορτωμένα μὲ ροῦχα, τρόφιμα, οἰκιακὰ σκεύη, μικρὰ παιδιά, μικρὰ σκυλάκια, γουρουνόπουλα, κότες καὶ μὲ ὅ,τι ἄλλο φανταστῇ κανείς. Τὰ διάφορα δέ κουδούνια καὶ τροκάνια, μικρὰ καὶ μεγάλα ποὺ κρέμονται στὸ λαιμὸ πολλῶν γιδοπροβάτων, μὲ τὴν ποικιλίαν τῶν ρυθμικῶν ἤχων των, ἀπαρτίζουν τὴν μουσικὴ τῆς φάλαγγος.

Πόση, ἀλήθεια, ὁμορφιὰ δίνουν τὰ κοπάδια στὴν ἑλληνικὴ ὕπαιθρο. Ζωντανεύουν οἱ πλαγιὲς τῶν βουνῶν μὲ τοὺς ἁρμονικοὺς ἤχους τῶν τροκανιῶν καὶ κουδουνιῶν των, μὲ τὰ θελασματά των, μέ τὰ γαυγίσματα τῶν σκύλων καὶ μὲ τὰ μελωδικὰ καὶ παθητικὰ τραγούδια ποὺ σκορπίζει ἀκούραστη ἡ γλυκειὰ φλογέρα τοῦ νεαροῦ τσοπάνη.

Τὰ γίδια ὅπως πιὸ πάνω εἶ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΡΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ εἰς κινηματογραφικὴν ταινίαν

Δύο χιλιάδες ἀντίγραφα θὰ προβάλλονται ταυτοχρόνως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Νέα ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Οἱ ἀλλεπάλληλες ἐφευρέσεις τῶν τελευταίων χρόνων καὶ οἱ τελειοποιήσεις των δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μένουν ἀνεκμετάλλευτες ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῶν κρατῶν, ποὺ ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς δαπάνες γιὰ τὴν χρησιμοποίησίν των ἀπὸ τὸν μαθητικὸ κόσμο. Ὅσοι παρακολουθοῦν τὴν σχολικὴ ζωὴ τῶν προοδευτικῶν λαῶν, ξέρουν πόσο γρήγορα συγχρονίζονται τὰ σχολεῖα των μὲ κάθε βῆμα προόδου, ποὺ σημειώνεται ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τῶν ἐφευρετῶν. Τὸ σχολεῖον δὲν ἔχει κανένα νόημα, ἂν δὲν παρακολουθῇ ὅλες τὶς σύγχρονες ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς γιὰ νὰ δίνῃ στοὺς ἀποφοίτους τὶς δυνατότητες νὰ ἀκολουθήσουν μὲ ἐπίγνωσι τὶς σωστὲς κατευθύνσεις τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὴν πρόοδο καὶ τὸν πολιτισμό. Ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνεται αὐτὸ καὶ στὴ χώρα μας, δὲν θὰ παρετηρεῖτο τὸ ἀπογοητευτικὸ φαινόμενο, ποὺ διαπιστώθηκε τὶς μέρες αὐτὲς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος γιὰ τὰ μεσαιωνικὰ συστήματα διαβιώσεως σὲ ἕνα μοναστῆρι τῆς Ἀττικῆς, ὅτι προέρχονται καὶ μέσα ἀπὸ τὸν μαθητικὸ κόσμο ὀπαδοὶ τοῦ παλαιομερολιτισμοῦ καὶ ὅτι ἐλειτούργησαν σχολεῖα ποὺ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐμπνεύσουν στὸ σύνολον τῶν τροφίμων των τὸ πνεῦμα τῆς προόδου, ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους μας.

Εὐτυχῶς ποὺ ἡ θλιβερὴ αὐτὴ ἀποτυχία στὸν τομέα τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν σχολείων μας πρὸς τὴν ζωὴ καὶ τὶς προοδευτικὲς ἀπαιτήσεις της, περιορίζεται μόνο σέ ἐλάχιστες περιφέρειες τῆς χώρας μας. Τὸ κράτος παρὰ τὶς οἰκονομικὲς δυσχέρειες ποὺ ἀντιμετωπίζει ὕστερα ἀπ' τὶς καταστροφὲς τῆς τελευταίας δεκαετίας, δὲν παρέλειψε νὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ νὰ μπορέσῃ καὶ ὁ μαθητικὸς μας κόσμος νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ προοδευτικὰ βήματα τῆς ἀνθροπώτητος. Τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐκπολιστιστικῆς αὐτῆς στάσεως μᾶς τὴν δίδει ἡ «Διεύθυνσις Ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας» τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.

Δὲν ἦταν βέβαια δυνατὸν νὰ ὀνειρευθοῦμε ὅ,τι γίνεται στὰ σχολεῖα τῶν μεγάλων κρατῶν, ὅπου ἔχει ἀρχίσει καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῆς τηλεοράσεως. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπιδείξουμε ὅσες ἐφευρέσεις παλιὲς καὶ νέες μᾶς πληροφορεῖ ὅτι χρησιμοποιοῦνται στὴν Ἀμερικὴ ἕνα τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Λάϊφ» (23 Ὀκτωβρίου 1950), ἀφιερωμένο στὰ σχολεῖα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀποβλέποντας πρὸς τὸ παρὸν τό ἑλληνικὸ ὑπουργεῖο Παιδείας στὶς δυνατότητες τοῦ προϋπολογισμοῦ μας, καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ εὐρύτερα ἀπ' τὴν μαθητικὴ μας νεολαία ὁ κινηματογράφος, ἡ φωτογραφίες, τὰ ἐπιδιασκόπια καὶ τὰ ραδιόφωνα.

Ἡ διεύθυνσις τῶν «Ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας» ἔχει ἐγκαταστήσῃ σ' ἕνα κτίριο τῆς ὁδοῦ Φειδίου τὰ ἐργαστήρια τοῦ μορφωτικοῦ κινηματογράφου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐφοδιασθῆ τελευταῖα μὲ τελειότατα αὐτόματα μηχανήματα λήψεως καὶ ἐμφανίσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν. Τὰ ἐργαστήρια αὐτὰ ἔχουν προχωρήσει ἀρκετὰ στὸ γύρισμα μιᾶς μεγάλης σειρᾶς ταινιῶν, ποὺ θὰ ἔχῃ τὸν γενικὸ τίτλο «Νὰ γνωρίσουμε τὴν Ἑλλάδα μας». Τὸ ξυνολικὸ μῆκος τῶν ταινιῶν αὐτῶν θὰ φθάσῃ περίπου τὰ 30.000 μέτρα. Ὁ ἀναγνώστης ἂς ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι σὲ μία ὥρα προβάλλονται κανονικῶς 500 μέτρα κινηματογραφικῆς ταινίας.

Κατὰ βάσιν οἱ μορφωτικὲς αὐτὲς ταινίες θὰ εἶναι γεωγρα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΟΥ Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τοῦ κ. ΣΩΤ. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τριάκοντα πέντε ἀκριβῶς ἔτη συμπληροῦνται σήμερον, ἀφότου τὴν 28ην Ἰουνίου 1919, κατόπιν αἱματηροτάτων ἀγώνων τεσσάρων ὁλοκλήρων ἐτῶν, ἐτερματίσθη ὁ ὑπὸ τῆς Γερμανίας προκληθεὶς καὶ κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον τρομερὸς σπαραγμός, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β', ὁ κυρίως ὑπεύθυνος, τὴν 8ην Νοεμβρίου 1918 εἶχε δραπετεύσει εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ εἶχον ἐπιβληθῆ οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς ὑπὸ τοῦ Γάλλου Στρατάρχου Φός.

Ἐν τῷ μεταξύ, καταρτισθὲν ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐπετράθη τὴν 16ην Ἰουνίου 1919 εἰς τὴν συντετριμμένην Γερμανίαν, τὸ σχέδιον τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἱστορικὴν ἡμέραν ἐν ἐπισημοτάτῃ τελετῇ ὑπεγράφη εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν «τῶν κατόπτρων» τῶν Ἀνακτόρων τῆς ὡραίας πρὸ τῶν Παρισίων πόλεως τῶν Βερσαλλιῶν, τὴν ὁποίαν ηὐτύχησα πρὸ ἐτῶν νὰ ἐπισκεφθῶ, αἴθουσαν συνδεομένην καὶ μὲ τὴν ἐν αὐτῇ κατὰ Σεπτέμβιον ὑπογραφὴν τοῦ 1783, ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀφ' ἑνός, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς Γαλλο-Γερμανικῆς συνθήκης τοῦ 1870—1871.

Κατὰ τὴν τοιαύτην λοιπὸν τελετήν, μετὰ πλειάδος ἀκολούθων παρέστησαν ἐξ ὀνόματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁ Πρόεδρος Οὐίλσων, τῆς Ἑλλάδος ὁ Πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ ἀντιπροσωπεῖται τριάκοντα ἄλλων Κρατῶν, ἐκ τῶν μετεχόντων τοῦ πολέμου, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, μετὰ τοὺς Γερμανοὺς πληρεξουσίους, ὑπέγραψαν τὸ κείμενον τῆς συνθήκης, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Γερμανία ἀναγνωρίσασα ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τοῦ πολέμου, ὑπέστη σημαντικὰς ἐδαφικὰς μειώσεις, ἅμα δὲ παραχώρησεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λορραίνην, ὡς καὶ τὴν ἀνθρακωρυχίαν τοῦ Σάαρ καὶ ἀποξενωθεῖσα τῶν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἀποικιῶν της, παρητήθη ὅλων τῶν ἐν Ἀσίᾳ ὁλέψεων. Ἐπὶ πλέον ὑπεχρεώθη νὰ καταβάλῃ λόγῳ ἐπανορθώσεων εἰς τοὺς συμμάχους, διὰ τῆς ἐν Παρισίοις δρυθείσης ἐπιτροπῆς, ἑκατὸν δισεκατομμύρια χρυσῶν μάρκων εἰς γραμμάτια ἐν μέρει τελικῶς ἐξοφληθέντα, ἐπιφυλαχθείσης ἅμα καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως ὡς ἐγκληματίου πολέμου τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἡ ὁποία ὅμως ἐματαιώθη, κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῆς Ὁλλανδίας πρὸς ἔκδοσιν αὐτοῦ.

Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐνέπλησεν ὁλόκληρον τὴν ταλαιπωρηθεῖσαν ἐκ τοῦ πολέμου ἀνθρωπότητα ἡ ἀστραπιαίως γνωσθεῖσα ἀγγελία τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης εἰρήνης καὶ τῶν ὅρων αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἰδιαίτερον γνώρισμα ἀπετέλεσεν ἡ ἵδρυσις Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς ἑνὸς ἀμφικτυονικοῦ συνεδρίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, προορισμένου νὰ λύῃ τοῦ λοιποῦ τὰς μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν ἐκάστοτε διαφοράς, ἄνευ τῆς εἰς τὰ ὅπλα προσφυγῆς, κατὰ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ μεγάλου ἰδεολόγου Ἀμερικανοῦ Προέδρου Οὐίλσων.

Ἐν τούτοις, τὰ ἐπελθόντα ἔκτοτε ἀτυχῆ γεγονότα ἀπέδειξαν πόσον νεφελώδης αὕτη ὑπῆρξε καὶ ἀντὶ τῶν γονητευτικῶν ἰδεοδῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γαλήνης, χάριν τῶν ὁποίων τόσαι ἀφάνταστοι θυσίαι κατεβλήθησαν, νὰ ζῇ ὁ κόσμος ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου τῆς σήμερον καὶ τοῦ ἀγνώστου τῆς αὔριον.

Σωτ. Α. Γκολφινόπουλος

Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν φίλων τοῦ Βιβλίου καὶ τοῦ Ἑλληνο-Ἀμερικανικοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Ἱνστιτούτου.

Μία μεγάλη τοιχογραφία, ἡ ὁποία παριστάνει τὴν εἰρήνη μεταξὺ τῶν λαῶν, κοσμεῖ τώρα τὸν ἀνατολικὸν τοῖχον τῆς αἰθούσης τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῶν Ἡν. Ἐθνῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἡ τοιχογραφία, τὴν ὁποίαν ἐφιλοτέχνησε ὁ Νορβηγὸς καλλιτέχνης Πὲρ Κρόγκ, ἀπήτησε ἐργασίαν δύο ἐτῶν καὶ ἐγένετο δι' ἐξόδων τῆς Νορβηγικῆς Κυβερνήσεως.

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΘΙΑΣΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΚΗΝΗ„ ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΡΙΚΟΝ

Ἄρτιον συγκρότημα καὶ ἐπιμελημέναι παραστάσεις

Μετὰ τὸν θίασον πρόζας τῶν τριῶν πρωταγωνιστῶν Λαμπέτη —Παππᾶ—Χόρν, τοῦ ὁποίου αἱ παραστάσεις ἔληξαν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μετὰ θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν, τὸ «Λυρικὸν» φιλοξενεῖ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς τὸν θίασον Ὀπερέττας—Ἐπιθεωρήσεως «Μουσικὴ Σκηνή». Ὁ νέος μουσικὸς θίασος ποὺ τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ζούλ Καστοριάδη καὶ στὸν ὁποῖον πρωταγωνιστεῖ ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου κ. Χάρις Παρασυράκη καὶ συμπράττει ὁ κ. Ἄλκης Πρωτοπαπαδάκης, ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του μὲ τὴν ὡραίαν καὶ θεαματικὴν ἐπιθεώρησιν «Εὔθυμη παρέλασις», ἀφήσας ἀρίστας ἐντυπώσεις, αἱ ὁποῖαι ὁπωσδήποτε ἀποτελοῦν δείγματα ἀναμφισβήτητα τῆς ποιότητος τοῦ θιάσου καὶ τῶν ἐκτελεστῶν.

Συγκρότημα ἄριστον, ἀπὸ τὰ καλλίτερα του εἴδους, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ συγκρατήσῃ ἡ ἐπαρχία καὶ τὸ ὁποῖον προσφέρει θέαμα καὶ ψυχαγωγία ἀξιόλογα πού θέλγουν ὅλας τὰς τάξεις καὶ τὰ γοῦστα.

Τὰ ἐπιμελημένα σκηνικά, (ἰδιαιτέρως ἀξιοπρόσεκτος εἶναι ἡ περιστρεφομένη σκηνή), τὰ καλοανεβασμένα νούμερα, ἡ θεαματικότητες, τὰ ὡραῖα τρὺκ «μαῦρος φωτισμὸς» πού ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου, ἡ ἐνδιαφέρουσα συμμετοχὴ τοῦ διεθνοῦς φήμης ταχυδακτυλουργοῦ EGO, ἔχουν ἐνδιαφέρον. Ἀκόμη ἡ συμμετοχὴ γνωστῶν ἠθοποιῶν ὅπως τῆς Δίτης Λίντας, Τασίας Προβελεγγίου, Μαίρης Βάντα, Μαίρης Νικήτα, Εἰρήνη Παππᾶ, τῶν κ. κ. Ἀντώνη Τζινιόλη, Ἀντώνη Ἀέρμαν, Παρ. Δημητρίου, Σπύρου Νικήτα, Ἀνδρέα Κωνσταντίνου καὶ τῶν τραγουδιστριῶν δίδων Μπέτης Σακελλαρίου καὶ Μιράντας Νάϊς, πλαισιώνουν τὴν προσφοράν.

Ὁ θίασος «Μουσικὴ Σκηνὴ» συνεχίζων τὰς παραστάσεις του θὰ παρουσιάσῃ εἰς κοσμικὰς πρεμιέρας, εἰς βραδυνὰς παραστάσεις, ὡς καὶ εἰς καθημερινὰς ἀπογευματινὰς τοιαύτας, μὲ τὴν λαϊκὴν τιμὴν τῶν 6 δραχμῶν, ὅλας τὰς ἀθηναϊκὰς Ἐπιθεωρήσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων «ὁ Μήνας ἔχει 9» «Χρυσὰ κουτάλια» «30 τὸ δολλάριο» κ. ἄ.—Ἐπίσης τακτικὰ θὰ ἐμφανίζει ἐναλλαγὲς διαφόρους ἀτραξιὸν συμπληρώνων τὸ πρόγραμμα ποὺ πάντα θὰ προσπαθεῖ νὰ ἱκανοποιῇ τὸ θεατρόφιλον Παραϊκὸν κοινὸν ὥστε νὰ κρατήσῃ αὐτὸ ἄρκετὰ κοντὰ του μιὰ καλὴ θεατρικὴ προσπάθεια καλλιτεχνῶν τοῦ θεάτρου μας, ποὺ σκοπὸς της εἶναι ἡ ἐμφάνισις καλοῦ θεάτρου.

Τα τρωκτικὰ ὡς νόμισμα

ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ ΟΙ ΦΟΡΟΙ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΩΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ!

Ποῖον εἶναι τὸ κέρδος

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰούνιος) Ἀσφαλῶς οἱ φορολογούμενοι Ἰνδοὶ εἶναι ο